

сам незнаех. Случайно тая година въ Народната Библиотека намѣрих един екземпляр от тия пословици, напечатани на 24 страници, на осмини, под заглавие „Български Пословици“, без никакъв прѣдговор и без означение кой събирал тия пословици и как сж печатани. Какво е станжло с' 100-тѣх ми пѣсни, които едноврѣменно бѣх проводил, незнам и сега ¹⁾. Прѣдполагам че непрѣменно сж били показвани понѣ на Раковски, защото въ съчиненията му „О Асѣнѣ Первому“ и „Български Старини“, срѣщнихъ буквално нѣкои от тия мон-проводени пѣсни. Една част от сжшитѣ пѣсни се срѣщат и у сборката на Dozon'a ²⁾. Сам Dozon казва в' прѣдисловието си, че мему сж били доставени 128 мои пѣсни от които печатал само 34 ³⁾, без да обажда нѣщо как и от кого ги е доставил ⁴⁾.

Три мѣсеца слѣд като прѣдадох поменжитѣ материали на Даскала Цвѣтка, аз влѣзох сам в' сношение с' кржгѣт на дружеството съставено от Българи в' Одесса ⁵⁾ и му испратих чрѣз Николая Палаузова и Василя Рашеева още 100 пѣсни и 1000 пословици, а подир нѣколко врѣме, пак чрѣз сжшитѣ още 12 пѣсни, сѣ за Крали Марка, нѣкои от които бѣха дълги до 400—500 стиха. Тия 12 Крали-Марковски пѣсни,

¹⁾ Споредъ едно скорошно писмо отъ г. К. Пречека, излиза че тия пѣсни били тоже печатани отъ Императорската Академия на наукитѣ и че и тѣ (както и пословицитѣ) били прѣпечатани на особна книжка (35 страници) под заглавие. „Сборникъ Бъл. Нар. Пѣсень, Петра Рачова Славейкова“ въ Петербургъ, 1855 г. — *Бъл. отъ Издательтъ.*

²⁾ Вж. Chansons Populaires Bulgares, par Auguste Dozon, стр. XLV. — *Бъл. на Издательтъ.*

³⁾ Между тия пѣсни е и хубавата и характерна пѣсень:

„Ходилъ юнакъ, ходилъ помак на пустата войска
На пустата войска, войска татарийска.
Ранили го, ранили го, триста дребни пушки,
Триста дребни пушки, три стрѣли татарски. . .“

Тая пѣсень мнозина са слушали да я пѣе Славейковъ даже и на старини. — *Бъл. на Издательтъ.*

⁴⁾ Dozon казва въ прѣдисловието си че пѣснитѣ на неговий сборникъ му сж доставени отъ Найдена Герова и Василия Чолакова (вж. стр. XLVI). — *Бъл. на Издательтъ.*

⁵⁾ Покойний е ималъ дълго врѣме сношение съ Българското Настоятелство въ Одесса и по прѣдложението на това настоятелство е ходилъ въ Габрово да мири партиитѣ, написалъ историята на Габровското Училище и даже е ходилъ съ особна миссия да изучва помацитѣ. За изпълнение на тая послѣдня миссия, твърдѣ деликатна и опасна, той бил принуденъ да пътува под име доктор, като носялъ съ себе си и нѣкои общи лѣкове. Частъ от корресонденцията му съ Одесското Настоятелство е на ръцѣтъ ми, благодарение услужливостта на Настоятелството, и е крайно интересна за оная отдалечена епоха. Ще се ползувам от нѣкой случай да я обнародвам. — *Бъл. на Издательтъ.*